

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. IX. Quam vtilis ille sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

148 FRANC. ARIAS CAP. IX
eoque succenderemur, atque ita pro
singulis mysterijs, quæ hinc prodie
rant, & cum ipso ad redemptionem
nostram concurrerant, gratias in
mensas ageremus.

CAP. IX.

*Quam excellens & utilis sit sancti
hic gratitudinis & gratiarum
actionis affectus.*

ERGO dum anima sancti
hunc gratitudinis affectum
beneficium acceptum magis
faciens & ponderans, & cognoscens
quantum Deo eo nomine debeat,
sumque eo nomine laudans & exaltans
seque ad illi par referendum, & cum
ta animi contentione seruiendum
offerens, in oratione exercet; excelsis
lentissimum virtutis actum præstat
qui ad insignem eminentemque Religionis
virtutem spectat, cuiusmodi
Deo debitum cultum, reuerentiam
& obsequium, in recognitionem eius
quod supremum ipse sit principium
& omnis nostri boni auctor, datur
Facit

Facit quoque actum in primis neces- *D. Thom.*
 sarium : nam gratiarum actio Deo 2.2.9 83.
 maximè debetur, vt scribit Paulus *a 17* &
 ad Thessalonicenses : *Nos autem de-* *qu 106.*
bemus gratias agere semper pro vobis, *ar. 1.*
 id est, pro beneficijs, quæ à Deo re- *2. Thess. 2.*
 cepistis. Cùm igitur caritas obliget
 ad agendas Deo gratias pro benefi-
 cijs, quæ proximus ab eius manu ac-
 cepit; quanto potius easdem pro be-
 neficijs in nos ipsos ab infinita eius
 misericordia collatis agere tenebi-
 mur? & præsertim pro huiusmodi
 beneficijs, qualia sunt redemptionis;
 quæ, licet omnium aliorum ali-
 quando obliuisceremur, numquam
 animo per obliuionem eradenda
 sunt, vt his verbis docet Bernardus. *Serm 11.*
 Quoniam omnibus impossibile est, *in Cant.*
 omnium singillatim beneficiorum
 Dei recordari & semper ea in animo
 habere, vt particulatim pro ijsdem
 gratias agamus, saltem præcipuum
 & omnium maximum, ipsum scili-
 cet redemptionis, nunquam menti
 ipsorum, qui hoc ipso redempti
 sunt, excidat.

Facimus hic item rem Deo
tissimam, quæque honorem illi
gloriam afferat, quod satis in
ptura declaravit Deus, cum to
hominibus inculcat, ut semper
beneficiorum suorum recordentur
grati sint, gratias agant, se laus
benedicant & pro ijs glorificent
per Prophetam id confirmat

Psal. 49 ait, *Sacrificium laudis honorificum est*
me. Et grauitèr è contra expostiones
& supplicia interminatur ijs,
ipsum negligunt.

Esdr. 1.

D. Thom.

p. 1. q. 95.

a. 4. 2. 2.

q. 27. a. 7.

In opus de

Mortifica

tione p. 3.

6. 9.

Ita quoque magni meriti opus
agimus: quo enim opus iusti merito
eminentioris virtutis, & Deo gratius,
tius, tanto maioris meriti, gratia
gloriæ apud Deum futurum est.
post aliò in tractatu declarabitur
opus item agimus animabus nobis
utilissimum: nam certum est, quod
sicut ingratitude & beneficiorum
receptorum obliuio in causa est
Deus iisdem hominem spoliatur
gratitudo, & vera gratiarum actio
pro donis acceptis, causa est
Deus eadem in animabus gratiorum

aug
ben
sua
&
Vn
mi
run
des
à D
run
ua c
pro
deli
plu
E
diu
hoc
tur
fer
Cu
fun
nè
fin
sec
vit
sta
tra

aug

CAP. I DE ORAT. MENTALI. 151

augeat & multiplicet, & manu liberalissima in ipsas misericordiae suae fluente, magna copia noua dona & gratias communicando effundat.

Vnde mellifluus Bernardus, *Serm. 1. in cap. ieiun.* Flumina ad mare properant, quod illorum velut fons est, ut iterum ex eodem effluant: ita quando dona quae à Deo recepimus, in eum per gratiarum actionem refundimus, tunc noua dona Dei in nos ipsos redeunt & promanant: nam qui in modico fidelis est, dignus est, qui copiosiora pluraque recipiat.

Hec & alia plurima sunt bona, & diuitiae spirituales, quae in sancto hoc gratitudinis affectu continentur; ad quae obtinenda, magno hunc feruore & sensu exercere conuenit. Cui rei mirifice, praeter ea quae dicta sunt, duo vsui futura sunt. Primum bene ponderare, quid de nobis singulis sine his mysterijs foret. Dicat ergo secum homo, nisi per sacratissima haec vitae & passionis Christi mysteria staret in singulis peccatis, quae patraui perijssim, neque enim habuis-

152 FRANC. ARIAS CAP. II
sem, qui me inde educeret, & propter
peccata quæ commisi, in alia infi
ta cecidissem, quòd non habuisse
qui eadem fugiendi vires dedisset
sine vlla spe æternis addictus esse
poenis, & paulò post in me esset
sententia executioni mandanda, me
in ignis sempiterni abyssò, sine
vniquam egrediendi spe còstitutum
vidissem. Quàm infinita quantitas
hæc mala sunt? ecquod illa cogitatio
gnè perpendere potest? quæ lingua
exponat. Ab his autem omnibus
sacra hæc mysteria liberatus sum.
omnia hæc incarnationi huic, natiuitati,
circūcisioni & reliquis mysteriis,
is, ac operibus Saluatoris mei debentur.
Alterum quod huc conducet, erit
scilicet homo ita vnumquodque
mysterium & beneficium perpendit
quasi pro se solo id actum esset, ut
solus id ipse recepisset, ut in affectu
amoris diximus, ut tamen ceteri ho
minum excludendi non sint, qui ho
rum beneficiorum participes sunt.
tamè quasi reliquorum oblitus, in se
solum oculos conijciat, dicens: Pro
pter

CAP. II
et, & pra
a alia infi
habuisse
es dedisse
ictus esse
e esse se
nda, me
o, sine
cōstitum
quante
lla cor
uæ ling
onibus
us sum
ic, nat
myster
ei debet
et, erit
odq; m
rpende
ffer, n
n affe
eteri ho
qui ho
es sum
us, in
ns: Pro
pra

DE ORAT. MENTALI. 153

pter me solum hoc factum est my-
sterium, mihi hoc praestitum bene-
ficium, ita ipsum exaltās, & gratum
habens tali cum affectu, quasi pro se
solum id actum esset. Nam vt solis
lumen ita ipsū illustrat, quasi ipsum
solum illuminaret, & aliorum illu-
stratio, donum non imminuit, sed
potius auget. nam alios illuminan-
do, socios illi dat, qui adiuuent, cō-
solentur, & benefaciant: ita vnum-
quodque Christi mysterium vti su-
pra diximus, ita prodest ipsi, quasi
pro se solo actum esset; & quod alijs
profit, illius vtilitatem non accīdit,
verum quam maximè auget, dat e-
nim collegas, qui ipsum etiam amēt,
congratulentur, & gloriam amplifi-
cent. Docet hoc Chrysostomus his
ce verbis. Boni ac fidelis serui est,
Domini sui beneficia, quæ omnibus
communia, ita estimare & grata ha-
bere, quasi sibi soli fierent, & quasi
ipse solus omnium debitor foret, &
obligatus pro singulis gratiam re-
pendere. Et meritò ita sentit; nam
reuera tam integra & perfecta, illi

*Lib. de
compun-
tione cor-
dis.*

154 FRANC. ARIAS CAP. II
collata sunt, & ita in vsum & utilitatem
rationem eius, quasi pro se solo
collata fuissent.

Præter hæc gratitudinis exercitia quæ diximus, est & alius excellentissimæ gratitudinis actus, quod animam exercere par est, hæc meditatio dum meditatur, scilicet Patri-terno, & toti sanctissimæ Trinitati gratias pro ineffabilibus illis beneficijs, quæ sacratissima illa filij humanitas operata est, illam scilicet cum persona filij Dei vniuersam tantamque illi gratiam, potestatem, auctoritatem, dignitatem, sanctitatem, sapientiam, perfectiones, gloriam in corpore simul & anima dedit, quanta reuera dedit, agere, si scilicet terna ipsa caritas cogat, vt Deo gratias pro beneficijs in proximum collatum vnumquemque in particulari collatis agamus, vt ipsum Apostolus confitetur; quanto potius amor quem Christo redemptori in quantum homo debemus, nos obligat, vt beneficiorum sanctissimæ huic humanitati collatorum ratione, gratias agamus.

2. Thess 1.
2.

mus? Si humani corporis membra quodam modo teneantur gratitudinem exhibere ob bona capiti collata, quòd omne capitis bonum alijs membris communicetur: quanto potius fideles omnes, & quisque in particulari, tenentur agere gratias ob infiniti valoris beneficia sacrae huic humanitati data, secundum quam Christus nostrum est caput, nobisque ut membris suis, omnia bona communicat in quantum eorundem capaces sumus? Hunc ergo gratitudinis affectum exercent anima, atque ita pretij infiniti thesaurum reperiet: nam sic proximi bona amantes eius virtutes scilicet, & bona opera, misericordiam, patientiam, eleemosynarum largitionem, & poenitentias, & fructum quem animæ comparat, & in ijs operibus exultantes, & in Deum horum gloriam referentes, hoc etiam bonum lucratur, quod illas virtutes ac bona opera, nostra quodam modo faciamus: & nihil de proximi merito deterrentes, id nobis applicemus, iu-

*Ephess. 1.
v. 4.
Coloss. 1.
v. 2.*

xta gradum affectus caritatis, quæ
 lætamur, & gratias agimus; quæ
Pastoral, admirabilis D. Gregorij sententia
 6, 11. dicentis. Nostra sanè sunt propria
 quem diligimus opera bona. nam
 illa est magna virtus caritatis,
 quæ opera alieno labore facta, nisi
 frustra sine vlllo sudore & labore, sed
 solo animæ affectu efficit. Quam
 rem amando in Christo bona, quæ
 in quantum homo à diuinitate
 cepit, & ijs gaudendo, & gratias
 eadem agendo, nostra eadem merito
 bili quadam ratione reddimus, si
 licet copiosius omnium eius gratiarum
 & virtutum participando.

CAP. X.

De affectu contritionis & dolore peccatorum è sacrorum horum mysteriorum consideratione habièndo.

E GREGIVM hunc contritionis affectum ex horum mysteriorum contemplatione hoc modo elicere cõuenit: Considerando in hisce mysterijs peccata & hu-